

PLE FEBRER 2015

6.7 Proposició dels Grups Municipals de CiU, PSC, ERC, PP i CUP, de suport a la candidatura de Victoire Ingabire Umuhoza al Premi internacional Catalunya 2015 i al Diàleg Intraruandès.

El secretari presenta la proposició dels Grups Municipals de CiU, PSC, ERC, PP i de la CUP, de 16 de febrer de 2015, que es transcriu a continuació:

“Des de fa temps, la nostra ciutat ha mostrat el seu interès en la defensa dels drets humans tant al nostre entorn com a d'altres països. Amb aquest objectiu, hem anat avançant en establir un programa d'educació en valors i sensibilització ciutadana que permeti una mirada oberta al món i que enriqueixi Manresa amb la formació de persones compromeses i sensibles a les injustícies.

Al llarg d'aquests anys, el treball conjunt en el marc del Consell Municipal de Solidaritat ens ha acostat el testimoni de moltes persones que coneixen de primera mà altres realitats i que aporten dades contrastades superant influències d'interessos econòmics i geoestratègics.

Entre totes aquestes realitats, la situació als Grans Llacs va colpir especialment Manresa amb l'assassinat de la cooperant Flors Sirera l'any 1997. Ja previ a aquest malaurat fet, la societat manresana havia denunciat els genocidis a la zona i la distorsió informativa de les versions que s'estaven oferint a la ciutadania. Durant més de vint anys, s'han realitzat actes explicatius de la situació a l'Àfrica Central i del paper de la comunitat internacional, així com la relació existent entre el conflicte a la zona i l'extracció de minerals necessaris per a les noves tecnologies i, per tant, minerals per mantenir l'estil de vida i de consum als països del nord. L'objectiu essencial d'aquestes activitats ha estat i continua sent la defensa de la societat civil que pateix tot tipus d'abusos. Cada vegada es fa més necessari demanar als organismes pertinents que aturin els responsables d'un conflicte que ja suma set milions de víctimes i que condemna al patiment a molta més població (explotada, desplaçada o vivint en la misèria).

La Querella per aclarir l'assassinat dels cooperants assassinats a la zona, entre ells la Flors, és el símbol de la necessitat de justícia i de la urgència del canvi de rumb en la defensa de les víctimes. No podem oblidar que l'actual president de Ruanda és el principal incriminat en la causa de Flors Sirera i responsable de moltes de les matances denunciades a la zona. Si bé, considerem essencial dignificar la memòria de les víctimes de qualsevol conflicte, aquesta moció es centra en recordar-les a través de la defensa de persones valentes que actualment encara arrisquen la vida a Ruanda amb l'esperança de construir un país veritablement democràtic i que avanci cap a superar els traumes de la guerra. Per això, Manresa no pot deixar de donar suport a la Victoire Ingabire.

Victoire Ingabire Umuhoza és de nacionalitat ruandesa, casada i mare de tres fills. Va viure setze anys a l'exili, als Països Baixos, on va desenvolupar una carrera professional en empreses d'àmbit internacional. Va participar i es va comprometre des dels seus inicis amb un procés de Diàleg Interruandès que s'ha desenvolupat al llarg dels anys (annex 1). Dona d'un coratge i d'una abnegació extraordinaris, destaca pel seu lideratge i per una generositat poc comú. El seu compromís polític i ètic, que va més enllà de la seva pertinença ètnica i nacional, féu que fos elegida presidenta del partit FDU Inkingi amb l'encàrrec de representar-lo a les eleccions presidencials ruandeses d'agost de 2010. Aleshores, l'abril de 2009, la Sra. Ingabire va deixar la

seva carrera professional per dedicar-se plenament al projecte de retornar al seu país natal, amb l'objectiu de contribuir a la reconciliació i a la reconstrucció d'un país desfet per un llarg conflicte. És així que decideix de posar fi al seu exili i tornar al seu país amb l'esperança d'oferir al poble ruandès una alternativa de governança democràtica i de pau durable.

En arribar a Ruanda el 16 de gener de 2010, va presentar-se davant el Memorial de Kigali i va fer una al·locució demanant el reconeixement del patiment i el dret de memòria de totes les víctimes de crims de genocidi i contra la humanitat, sense distinció ètnica ni de nacionalitat. Això no va plaure el règim de Kigali que va engranar contra ella una espiral d'acusacions falses. Símbol de la lluita no violenta, Victoire Ingabire va ser empresonada el 14 d'octubre de 2010 per haver gosat expressar opinions diferents d'aquelles que sosté el poder establert a Kigali. Després d'un simulacre de procés farcit de nombroses irregularitats i sense garanties jurídiques, va ser injustament condemnada el 13 de desembre de 2013 a quinze anys de presó.

Aquesta excepcional dona va ser nominada al *Premi Sakhàrov a la llibertat de consciència 2012* que atorga el Parlament Europeu, el qual, en la seva resolució número 2013/2641 (RSP) del 25 de maig de 2013 (annex 2) i en la seva pregunta E-010056-14 del 2 de desembre de 2014 a la Comissió Europea (annex 3), va expressar greus preocupacions en relació al seu judici i en va condemnar el seu caràcter polític.

Human Rights Watch va declarar que el veredict de culpabilitat formulat contra la Sra. Ingabire era la culminació d'un procés judicial equivocat, amb acusacions de tipus polític. En el seu informe final (A/HRC/20/20/Add.2 du 10 juin 2014) el *Relator de les Nacions Unides pels Drets Humans* encarregat de Ruanda, el Sr. Maina Kiai, que va concloure una visita al país a finals de gener de 2014, va insistir sobre el fet que totes les figures de l'oposició que gosaven criticar el govern -entre elles Victoire Ingabire- acabaven sistemàticament a la presó¹.

D'altra banda, com a reconeixement a la seva lluita per la llibertat, la *Xarxa Internacional de Dones per la Democràcia i la Pau* va crear, coincidint amb el centenari del Dia Internacional de la Dona el març de 2011, un premi que duu el seu nom: "Premi Victoire Ingabire Umuhoza per la Democràcia i la Pau". Aquest premi vol retre homenatge a la seva valentia i al seu exemple d'iniciativa pacífica i democràtica de resolució de conflictes.

Ens satisfà molt que la candidatura de la Sra. Ingabire al Premi Internacional Catalunya 2015 hagi estat presentada pel Memorial Democràtic de la Generalitat de Catalunya. A semblança del que succeïa durant la dictadura franquista a Catalunya, ha estat condemnada per haver reclamat el dret cívic de presentar-se a les eleccions i per haver exercit el seu dret a expressar-se, en especial demanant que els autors de crims contra l'ètnia hutu i contra ciutadans estrangers fossin també jutjats. Recordem que nou dels europeus assassinats eren espanyols, entre ells, l'empordanès Joaquim Vallmajó, missioner, i Flors Sirera, infermera cooperant.

La Sra. Victoire Ingabire és una presonera política que mereix el reconeixement públic, i nosaltres estem convençuts que atorgar-li el **Premi Internacional Catalunya 2015** seria d'una gran importància, tant com a reconeixement del seu valor defensant els ideals democràtics com per limitar la impunitat de l'actual govern ruandès.

Per això, a petició de l'ONGD Inshuti, amb el suport del consell municipal de solidaritat, el Ple resol donar suport a aquesta candidatura i adopta els següents

¹

Acords:

1.- Fer palès el suport de l'Ajuntament de Manresa a la candidatura de la Sra. VICTOIRE INGABIRE UMUHOZA, presa política i de consciència a Ruanda des de l'any 2010, al Premi Internacional Catalunya 2015.

2.- Donar trasllat de l'adhesió a aquesta moció, a la secretaria del Premi Internacional Catalunya 2015, així com a la Sra. VICTOIRE INGABIRE UMUHOZA al centre de internament a on es troba reclosa.

3.- Fer palès el suport de l'Ajuntament de Manresa al procés de Diàleg IntraRuandès com una iniciativa en favor de les llibertats, els drets individuals i col·lectius reconeguts per la Declaració Universal dels drets humans i el diàleg a Ruanda, com una aspiració digna orientada a l'impuls dels valors democràtics i vers una convivència en pau i fraternitat.”

Annex 1: Resolució unànime del Congrés de Diputats espanyol de suport al Diàleg IntraRuandès.

http://www.veritasrwandaforum.org/dossier/congreso_diputados_es.pdf

Annex 2: Candidatures al Premi Sakhàrov a la llibertat de consciència 2012.

<http://www.europarl.europa.eu/document/activities/cont/201209/20120913ATT51311/20120913ATT51311EN.pdf>

Annex 3: Resolució 2013/2641 (RSP) de 25-5-2013 del Parlament Europeu: Cas Victoire Ingabire Umuhoza

<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+MOTION+P7-RC-2013-0243+0+DOC+XML+V0//FR>

1 “The Special Rapporteur expresses similar concern over the fates of unregistered opposition parties whose leaders were imprisoned in recent years. He finds troubling that virtually all the publicly critical political leaders are in jail or in exile. This is the case of opposition party FDU-Inkingi, led by Ms. Victoire Ingabire”.

L'alcalde dóna la paraula al senyor Jordi Pons Pujol, en representació de l'Associació Inshuti, i a proposta del Consell Municipal de Solidaritat, perquè defensi la proposició.

El senyor Jordi Pons Pujol, en representació de l'Associació Inshuti, diu que aquesta és una ONG de drets humans especialitzada en l'Àfrica dels Grans Llacs, concretament amb Ruanda i el Congo.

La petició que es presenta és per demanar el suport de l'Ajuntament de Manresa a la candidatura de la senyora Victoire Ingabire Umuhoza, al Premi Internacional Catalunya 2015.

Explica que la senyora Ingabire és una dona ruandesa, líder de l'oposició democràtica que porta més de dos anys empresonada. És una de les principals presonereres polítiques a l'Àfrica i una dona que ha tingut una trajectòria impecable. Ha estat catorze anys a l'exili, vivint a Europa, i va ser nomenada pel conjunt de forces de l'oposició democràtica ruandesa per presentar-se a unes eleccions presidencials i anar al país a defensar la seva candidatura.

Aquesta era una opció molt arriscada, ella va deixar la família i la feina a Europa i va patir les represàlies al cap de poc d'aterrar a Ruanda i de ser coneguda la seva candidatura va ser empresonada.

La senyora Ingabire va ser una de les impulsores del Diàleg IntraRuandès, que va tenir lloc a diferents ciutats europees, un any es va fer a Palma de Mallorca i un altre a Barcelona, en què visità Manresa.

La senyora Ingabire s'ha convertit en una figura de reconciliació per ser la impulsora d'aquest Diàleg IntraRuandès.

Com ha dit, es demana que l'Ajuntament de Manresa doni suport a la seva candidatura perquè el Premi Internacional Catalunya és una de les distincions més prestigioses que reconeix la tasca cultural i humana. Recorda que entre els premiats hi ha en Pere Casaldàliga, Desmond Tutu l'any 2013, l'antropòleg Lévi-Strauss, etc.

Diu que Manresa hi està especialment compromesa perquè l'Ajuntament de Manresa és part en la querella a l'Audiència Nacional per l'assassinat de nou cooperants catalans i espanyols i per delictes de genocidi i de crims de guerra a l'Àfrica, ja que una de les víctimes va ser la Flors Sirera, infermera cooperant manresana i per tant, hi estem especialment interpel·lats.

Desitja que tant de bo aquesta candidatura sigui la triomfadora d'aquest Premi Internacional Catalunya.

Entre els ajuntaments que han donat suport a la candidatura hi ha els de Figueres i de Navata, i esperen que també ho faci el de Tremp, que són els quatre municipis implicats en aquesta querella a l'Audiència Nacional.

Diu que aquest seria un acte de coherència de la ciutat de Manresa perquè des de l'Ajuntament de Manresa fa anys que es dona suport a projectes de cooperació i drets humans, concretament a Ruanda, a través d'entitats com la que representa. Creu que seria un acte de suma coherència i de continuació en la línia de compromís tant en l'acció de justícia com en les tasques de la cooperació.

Afegeix que en el cas que sortís aquesta candidatura en favor de la senyora Victoire Ingabire al Premi Internacional Catalunya, seria un aval molt important per a ella, un alè de vida, ja que la seva vida corre perill. Podria explicar coses concretes però des que va ser empresonada no menja el menjar que li donen a la presó per por a ser enverinada, li han de portar de fora. La seva defensa jurídica costa molts diners perquè obliga que hi hagi tres advocats, un d'uropeu –que és britànic-, un de ruandès i un altre d'un altre país africà, i és molt costós.

El grau de repressió a Ruanda arriba al punt que fins i tot el seu primer advocat, un advocat nord-americà de molt prestigi, era el President als EEUU de l'equivalent del Col·legi d'advocats, que quan va anar a atendre-la i a defensar-la a Ruanda va ser empresonat i feina van tenir perquè fos alliberat, tot i ser una persona de molt prestigi als EEUU.

Aquest reconeixement seria un alè de vida per a la senyora Ingabire i un suport a tot el poble Ruandès en un sentit d'esperança, de llibertat, de justícia, d'un futur millor -sense aquesta repressió que estan patint-, un reconeixement pel Diàleg Intraruandès i un reconeixement per a totes aquelles entitats i cooperants que porten anys intentant fer bona feina dins de Ruanda, que la fan sobretot al Congo, perquè avui dia és on hi ha el conflicte armat important, i també per la Flors Sirera perquè també estaria absolutament d'acord que es donés suport a aquesta candidatura de la Victoire Ingabire.

Tot seguit **l'alcalde** dona la paraula als representants dels Grups Municipals que han signat la proposició.

La senyora M. Mercè Rosich, regidora delegada de Serveis Socials, Acollida i Cooperació, agraeix al senyor Jordi Pons, en representació de l'Associació Inshuti, la seva explicació sobre la vida i la situació en què es troba la senyora Ingabire, empresonada per ser el que és, per ser una dona valenta, que defensa els drets humans, com bé ha explicat el senyor Pons i com consta en la proposició.

Diu que de tant en tant va bé que en aquest saló de plens hi hagi entitats, ONG que recordin que hi ha realitats molt diferents de la resta del món i que això ens ha de fer pensar.

Des del Consell de Solidaritat i des de la mateixa Casa Flors Sirera li recorda aquesta cooperant que -com també s'ha esmentat- va morir a Ruanda, a mans –segons es diu- del mateix govern que encara governa, i que la senyora Ingabire està en la mateixa situació per lluitar perquè això no estigui passant.

És important que de tant en tant hi hagi temes -que malauradament no hi haurien de ser-, que ens facin pensar i poder veure realitats més enllà de la nostra pròpia, que és una mica la funció dels programes de sensibilització i d'educació en valors i amb els drets humans, i l'objectiu de la regidoria de Solidaritat, de fer aquest recordatori.

Considera un encert el fet de poder tenir l'oportunitat de defensar a aquesta persona com a candidata al Premi Internacional Catalunya 2015 perquè, com deia el senyor Pons, seria un alè d'esperança de vida que els seus esforços no són en va i que en molts moments el fet que hi hagi una part de societat –llunyana però que pensa en ella-, sempre és encoratjador per seguir lluitant i treballant pels drets humans.

Aquesta moció ha de ser un valor afegit de recordatori, de consciència, de donar coneixement de moltes realitats que a vegades no veiem i -com deia el senyor Pons- la proximitat que hi ha amb aquesta persona amb relació al Consell de Solidaritat.

Demana el suport dels grups municipals a la proposició.

La senyora M. Jesús Pérez, regidora del Grup Municipal del PSC, diu que és una felicitat coincidència que aquesta proposició de suport a la candidatura de la senyora Victoire Ingabire al Premi Internacional Catalunya 2015, es presenti quan falten pocs dies per al Dia Internacional de la Dona, perquè ella és una dona excepcional.

Manresa ha estat sempre sensible a la defensa dels drets humans i a recolzar la lluita contra les injustícies que pateixen els pobles i sobretot les seves societats civils.

Com a ciutat d'acollida que som, tenim entre nosaltres moltes persones en conflictes i guerres als seus països d'origen, i que coneixem de prop gràcies al Consell Municipal de Solidaritat i a ONG com Inshuti.

A molts països africans no es coneix altra cosa que una guerra que s'eternitza o uns governs autoritaris i sense democràcia. Avui dia, els escenaris de guerra que es multipliquen arreu, i alguns ben a prop, revaloritzen el significat de la pau, i sobretot el valor de persones com Victoire que dediquen la vida a lluitar per ella, doncs sense democràcia i pau no hi ha més llibertat que la de patir i morir.

Victoire Ingabire sempre ha arriscat la seva vida, tant a l'exili com ara a la presó, on es troba per lluitar per aconseguir un país amb pau i democràcia, on sigui possible l'acció cultural i política, la cohesió social, la llibertat i el progrés per al seu país, Ruanda, regió dels Grans Llacs marcada pel genocidi i que tan directament ens afecta per l'assassinat sense resoldre de la nostra estimada Flors Sirera.

El GMPSC comparteix amb els altres grups municipals el suport a Victoire Ingabire, exemple per a totes les dones del món, per la seva lluita no violenta, per la seva generositat, coratge, abnegació i valentia, per lluitar pels drets humans i pel seu

compromís amb el procés de diàleg interuandès i, en definitiva, per la seva aposta per la vida.

Espera que se li atorgui aquest Premi Internacional Catalunya 2015 que tant es mereix.

La senyora Mireia Estefanell, regidora del Grup Municipal d'ERC, agraeix l'exposició feta pel senyor Jordi Pons.

Diu que davant del perill de repetir-se amb tot el que ja s'ha dit, -perquè de mèrits sobrats en té la senyora Ingabire per merèixer aquest premi-, només afegirà l'agraïment al Consell de Solidaritat i a totes les entitats que en formen part que, en un moment d'emergència local com estem vivint i que podria fer-nos oblidar tots aquells conflictes que continuen vius al món, continuen amb la seva tasca i ens els fan conèixer i sentir-los propers.

El senyor Adam Majó, president del Grup Municipal de la CUP, diu que més que centrar-se en el conflicte ruandès i en el cas de la senyora Ingabire, que ho ha fet molt millor el portaveu del Consell de Solidaritat, voldria posar en valor la feina d'Inshuti.

És molt fàcil muntar una campanya de solidaritat quan un tema es veu cada dia a la televisió, però fer-ho durant 25 anys, quan el tema ja està oblidat pels mitjans de comunicació, i fer aquest treball de formigueta durant tots aquests anys per recordar que malgrat que no surti per televisió, el tema segueix igualment viu i segueix essent una tragèdia, això té molt més mèrit i només volia posar-ho en valor.

El senyor Sebastià Llord, president del Grup Municipal de PxC, agraeix al senyor Pons la seva explicació.

Diu que la senyora Ingabire és una heroïna perquè defensar segons quines coses a segons quins països és ser molt més que valenta.

Tots són coneixedors de la barbàrie de Ruanda, dels conflictes a la zona dels Grans Llacs i la violència originada pels interessos econòmics i el desig de dominar la riquesa dels jaciments minerals. Creu que occident no ha de mirar cap a una altra banda i que alguns països només actuen per interessos econòmics i dels que governen.

Acaba la seva intervenció amb unes paraules de record per a la cooperant manresana Flors Sirera, assassinada a Ruanda, i donant el suport del seu grup a la proposició presentada.

L'alcalde dona la paraula al senyor Jordi Pons per al torn de rèplica.

El senyor Jordi Pons agraeix les paraules d'amabilitat i de compromís.

Recorda que la candidatura al Premi Internacional Catalunya 2015 l'ha presentat el Memorial Democràtic de Catalunya i pensa que és especialment important. perquè suposa tenir molt present a les víctimes i pensar en polítiques de reparació de les víctimes de tot el conflicte de l'Àfrica dels Grans Llacs.

En segon lloc s'ha esmentat el fet de ser dona, aquest és un fet molt rellevant. Diu que ja hi ha un premi internacional que porta el seu nom, hi ha una xarxa internacional de

dones que va crear fa dos anys el Premi Victoire Ingabire Umuhoza per a gent que ha treballat per la pau.

Acaba la seva intervenció dient que el fet que rebés aquest premi suposaria un toc d'atenció per a la comunitat internacional perquè el que està passant a Ruanda i a l'est del Congo, no s'explica sense, d'una banda, implicació internacional i, de l'altra, per la desídia internacional.

Tothom coneix el conflicte de l'est del Congo, on hi ha tota la riquesa minera més important de l'Àfrica, però en canvi resulta que tota aquesta riquesa minera s'exporta a través de Ruanda, que no té una sola mina, per tant hi ha un conflicte internacional amb interessos econòmics importantíssims.

En no haver-hi més intervencions, l'alcalde sotmet a votació la proposició 6.7 i el ple l'aprova per unanimitat dels 23 membres presents i, per tant, esdevé acord plenari amb el contingut que ha quedat reproduït.